

бѣше заповѣдалъ Богъ, заштото безъ него ништо не ся-врѣши. Нему слава въ вѣкы аминь.“

Въ житие-то на св. Петкъ, коѣто е писано отъ Тръновскый патриархъ Невтимий, ся-спомянува за това нѣшто слѣдующѣ-то: „Благочестивый царь Българскый Иванъ Асенъ, сынъ на старый царь Асенъ, скочи юнашкы, та призе всичкѣ Македония, съ Съръ, съ Святъ-Горъ и съ славный Солунъ; съ тѣхъ заедно призе и Тесалия, Тривалъ, Далмация и Арванатскѣ-тѣ дръжавѣ до Драчъ, въ който постави свѣтлы и благочестивы митрополиты и епископы, както свидѣлствуютъ неговы-ты свѣтлы хрисовулы (грамоты) въ славнѣ-тѣ лавръ на Святъ-Горъ. И не быде доволенъ само съ това, нѣ юнашкы покори и облада всеичко до Цариградъ; дору и самъ-тѣ столнинъ повоева и покори колкото Фръзы имаше тамъ и гы направи поданници.“

Въ 1234 год. закрыльникъ-тъ на Балдуина Иванъ Бриенъ побудилъ Латине-ты да ся-отрѣкѣтъ отъ Асена и да му не даватъ даване. А въ това врѣмя Иванъ Ватасъ, гръцкый царь отъ Никейското царство, ималъ бой съ Латине-ты, та ся-помогилъ на Асена да ся-сприятелятъ и да му помогне; царь Асенъ склонилъ на радо срьдце. И така, двата царя ся-наговорили да испадѣтъ Латине-ты отъ Цариградъ. Освѣнь това, царь Асенъ сгодилъ дъщерь си Еленъ за Ватасовый сынъ Тодора, та ся-сродили. Слѣдъ малко Ватасъ прѣминѣлъ съ войскѣ отъ Азия, та призелъ Галиполъ, дѣто дошълъ и цариградскый патриархъ; тамъ слѣзълъ и царь Асенъ съ царицѣ Аннѣ, съ царкыня Еленѣ и съ тръновскый патриархъ, та направили свад-